

Käyttööpas Eurooppalainen Vähäisiin Vaatimuksiin Sovellettava Menettely

Asetukseen perustuva menettely käytännössä

Käyttöopas

Eurooppalainen Vähäisiin Vaatimuksiin Sovellettava Menettely

Asetukseen perustuva menettely käytännössä

Tietoja käyttöoppaasta

Käyttöoppaassa esitellään eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Käyttöoppaan tarkoituksena on auttaa menettelyn käyttäjiä ymmärtämään kaikki menettelyn eri vaiheet. Siitä on hyötyä niin asianosaiselle, joka haluaa aloittaa menettelyn, kuin asianosaiselle, jota vastaan menettely on aloitettu.

Käyttöopas on suhteellisen tiivis ja helppotajuinen. Siinä ei mennä tarkemmin yksityiskohtiin, vaan sen tarkoituksena on kuvailla menettelyn eri vaiheita mahdollisimman lyhyesti ja yksinkertaisesti.

Yksityiskohtaisempi kuvaus eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja tarkempia lisätietoja menettelystä löytyy laajemmasta käsikirjasta, johon viitataan tämän käyttöoppaan kappaleissa merkinnöin "KOHTA 1.1".

Lukemisen helpottamiseksi käyttöopas on jaettu eri osiin seuraavasti:

Sisällysluettelo

Johdanto: Oikeustoimien harkitseminen rajat ylittävän saatavan perimiseksi EU:ssa	5
Osa 1: Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn tarkoitus, käyttö ja soveltamisala	8
Osa 2: Kulut ja kustannukset	12
Osa 3: Pienen vaatimuksen saattaminen tuomioistuimen käsiteltäväksi	16
Osa 4: Vaatimukseen vastaaminen	22
Osa 5: Tuomion antaminen	26
Osa 6: Tuomion jälkeen	30

Johdanto: Oikeustoimien harkitseminen rajat ylittävän saatavan perimiseksi EU:ssa

Rajat ylittävien saatavien kohdalla kantajalla voi olla vaikeuksia saada maksua, vaatia saatavaan perustana olevan veloitteen noudattamista tai sopia saatavaa hyväksyttävällä tavalla. Tällöin voi olla tarpeen ryhtyä oikeustoimiin. Saatavan perintään saatetaan soveltaa monenlaisia eri menettelyjä riippuen saatavan määrästä, lajista sekä siitä, onko saatava riitautettu vai ei.

Ennen kuin luonnollinen henkilö tai yritys ryhtyy EU:ssa perintätoimiin oikeusteitse, sen on valittava käytettävä menettely. Valinta riippuu jokaisen tapauksen olosuhteista, sillä vaikka käytettävissä olevat eri menettelyt ovatkin osittain samankaltaisia, ne on tarkoitettu eri tilanteisiin.

Milloin eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä kannattaa käyttää?

Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä voidaan käyttää, kun (myös muun kuin rahamääräisen) vaatimuksen arvo on alle 5 000 euroa. Sitä voidaan käyttää niin riitautettujen kuin riitauttamattomien vaatimusten kohdalla. Menettelyn on tarkoitus olla suhteellisen nopea sekä edullisempi vaihtoehto. Se on erityisen hyödyllinen kantajille, jotka eivät halua käyttää asianajajaa, sillä asianajajan käyttö ei ole menettelyssä pakollista.

Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä voidaan käyttää useimmissa rajat ylittävissä, siviili- tai kauppaoikeudellisissa vaatimuksissa, jotka johtuvat sopimuksista tai koskevat menetyksestä tai tapaturmasta johtuvia vahinkoja tai tavaratoimituksia. Menettelyn

soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu kaikki vaatimustajit, kuten perheoikeus- ja elatusapuasiat, työllisyys- ja sosiaaliturva-asiat sekä konkurssiin liittyvät tapaukset.

Menettely on pääasiassa kirjallinen menettely, jossa käytetään vakiolomakkeita. Suullinen käsittely järjestetään vain, jos tuomion antaminen ei ole mahdollista kirjallisten todisteiden perusteella tai jos toinen asianosaisista pyytää sitä ja tuomioistuim katsoo suullisen käsittelyn välttämättömäksi asian käsittelemiseksi tai oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi. Menettelyä käyttävät kantajat voivat myös saada apua vaatimuslomakkeen täyttämässä. Tuomioistuimet auttavat menettelyä koskeissa asioissa.

Muut rajat ylittäviä vaatimuksia koskevat menettelyt

Kuluttaja-asia voidaan ratkaista vaihtoehtoisilla riidanratkaisumekanismeilla. **ADR-direktiivissä** määritellään jäsenvaltioiden tuomioistuimissa käytettäviä riidanratkaisumenettelyjä koskevat säännöt, joilla pyritään varmistamaan riidanratkaisuelinten laatu. **Verkkovälittöisen riidanratkaisuvuston** kautta voidaan tehdä valitus valtuutetulle riidanratkaisuelimelle kuluttajien ja kauppiaiden välisissä verkkokauppaa ja palveluja koskeissa asioissa.

Mikäli oikeustoimiin päädytään, eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on käytettävissä alle 5 000 euron arvoisissa vaatimuksissa, joita ei ole suljettu menettelyn soveltamisalan ulkopuolelle. Ennen eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn

ryhtymistä kannattaa harkita, olisiko jokin toinen menettely sopivampi tai pakollinen kyseessä olevan vaatimuksen käsittelyyn. EU:ssa rajat ylittäviä saatavia voidaan periä seuraavilla menettelyillä:

- Kaikkiin **rajat ylittäviin elatusapuvaatimuksiin** sovelletaan elatusapuasetausta. Lisätietoja löytyy Euroopan oikeusportaalin elatusvelvollisuutta käsittelevästä osiosta: https://e-justice.europa.eu/content_maintenance_obligations-355-fi.do?init=true.
- **Testamentteja ja perintöasioita** koskeviin rajat ylittäviin vaatimuksiin sovelletaan perintöasetusta. Lisätietoja löytyy Euroopan oikeusportaalin perintöasioita käsittelevästä osiosta: https://e-justice.europa.eu/content_succession-538-fi.do?init=true.
- Riitauttamattomien vaatimusten kohdalla, kun kantajan oikeus kyseiseen rahasummaan on vahvistettu oikeuden päätöksellä tai muulla tavalla, voidaan käyttää **eurooppalaista täytäntöönpanomääräystä**. Lisätietoja löytyy eurooppalaisen täytäntöönpanomääräyksen soveltamiseen tarkoitusta käsikirjasta, joka on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order-fi.pdf.
- **Eurooppalainen maksamismääräysmenettely** puolestaan sopii tapauksiin, joissa on kyse muusta kuin elatusapuun liittyvästä rahamääräisestä vaatimuksesta ja joissa kantaja uskoo, **ettei vaatimusta voida riitauttaa tai ettei sitä riitauteta**. Tämä vaihtoehto soveltuu erityisesti kantajille, jotka haluavat periä rahamääräisiä saatavia useilta velallisilta, sillä se on suunniteltu erittäin nopeaksi menettelyksi vaatimuksissa, joita ei voida riitauttaa. Se on suunniteltu erityisesti sähköiseen **käyttöön**. Lisätietoja menettelystä löytyy eurooppalaisen

maksamismääräysmenettelyn soveltamiseen tarkoitusta käsikirjasta, joka on saatavilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/fileDownload.do?id=a8a35d47-5c76-4401-8e52-b6ac0f0a7ac4>.

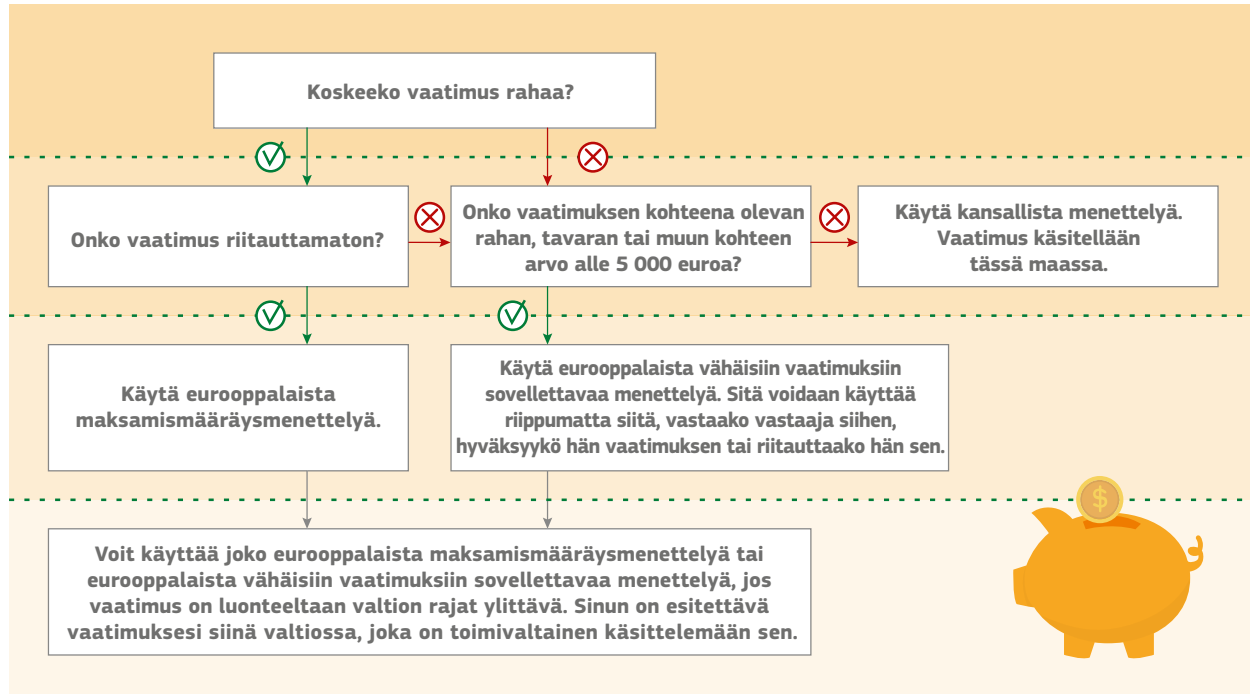
- Muiden siviili- ja kauppaoikeudellisten vaatimusten, kuten yli 5 000 euron arvoisten vaatimusten, käsittelyyn saattaa olla kansallisia menettelyjä, vaikkakin joissain jäsenvaltioissa on erityiset menettelyt tietyntyyppisille vaatimuksille. EU:n säännöissä määritellään, mitkä tuomioistuimet voivat käsitellä jäsenvaltioiden välisiä asioita. Kansallisen tuomion tai päätöksen saattamisessa täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa on noudatettava uudelleenlaaditussa Bryssel I -asetuksessa säädettyä menettelyä. Lisätietoja asetuksesta on saatavilla Euroopan oikeusportaalissa uudelleenlaadittua Bryssel I -asetusta käsittelevässä osiossa: https://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-fi.do?init=true. Euroopan oikeusportaalissa on runsaasti aineistoa siviili- ja kauppaoikeudellisten riitojen ratkaisusta EU:ssa¹.

⁽¹⁾ Ks. https://e-justice.europa.eu/content_going_to_court-32-fi.do?init=true

Käytettävän menettelyn valinta

Kantaja voi valita haluamansa tuomioistuinmenettelyn. Miten valinta tehdään?

Seuraavassa kaaviossa annetaan lisätietoa eri menettelyjen sopivuudesta eri asioiden käsittelyyn.

OSA 1

*Eurooppalaisen vähäisiin
vaatimuksiin sovellettavan
menettelyn tarkoitus, käyttö
ja soveltamisala*

1.1 Mikä on eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely? – KOHTA 1.1

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on tuomioistuinmenettely siviilioikeudellisten vaatimusten käsittelemiseksi EU:ssa:

- Sitä voidaan käyttää vain rajat ylittävissä asioissa, katso 1.2.
- Sitä voidaan käyttää vain, jos vaatimuksen arvo on alle 5 000 euroa, katso 1.4.
- Sitä voidaan käyttää sekä rahamääräisissä että muissa kuin rahamääräisissä vaatimuksissa.
- Sitä voidaan käyttää sekä riitauttamattomien että riitautettujen vaatimusten kohdalla.
- Asianajajan käyttö ei ole välttämätöntä muttei myöskään kiellettyä.
- Sen on tarkoitus toimia suhteellisen nopeasti, helposti ja edullisesti muihin menettelyihin verrattuna.
- Se on vapaaehtoinen eikä korvaa kansallisia menettelyjä. Tämä tarkoittaa sitä, että mikäli eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on käytettävissä, saatavilla on yleensä myös kansallinen menettely, jota voidaan käyttää. Valinnan tekee kantaja.

1.2 Mikä on rajat ylittävä asia? – KOHTA 2.2.2

Asia, jossa vähintään toisen asianosaisen kotipaikka ei ole samassa jäsenvaltioissa, jonka tuomioistuimeen asia on saatettu käsiteltäväksi.²

Asian rajat ylittävä luonne määritellään päivänä, jona toimivaltainen tuomioistuin vastaanottaa vaatimuksen.

1.3 Minkä tyyppisiä vaatimuksia eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn avulla voidaan tehdä? – KOHTA 2.1.4

Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä voidaan käyttää useimpien siviili- ja kauppaoikeudellisten vaatimusten kohdalla, kuten seuraavissa asioissa:

- rahasummien maksaminen
- onnettomuuden aiheuttamat vahingot
- tavaroiden tai muun siirrettävän omaisuuden toimitus
- sopimusvelvoitteen noudattamista koskeva vaatimus
- laittoman teon estäminen tai estämisen yritys.

⁽²⁾ On muistettava, että asetus ei sido Tanskaa, joten Tanskassa sijaitsevaa asianosaista vastaan nostettu vaatimus on käsiteltävä Tanskan kansallisessa menettelyssä.

1.4 Miten selvitetään, onko vaatimuksen arvo alle 5 000 euroa? – KOHTA 2.1.1

Jos vaatimus koskee rahasumman maksua, vaatimuksen arvo on kyseinen summa.

Jos vaatimus ei koske rahamääräisen summan maksua, muulle kuin rahamääräiselle vaatimukselle on määriteltävä arvo – KOHTA 2.1.2.

Mikäli myös rahamääräinen vaatimus on mahdollinen siinä tapauksessa, että muu kuin rahamääräinen vaatimus ei täytä menettelyn vaatimuksia, tämä on ilmoitettava erikseen.

Vaatimuksen arvon laskennassa ei oteta huomioon päävaatimukseen lisättyjä korkoja, kuluja ja muita vaatimukseen mahdollisesti lisättyjä maksuja.

1.5 Euromääräiset tai muussa valuutassa olevat vaatimukset

Vaatimuksen rahamääräinen arvo ilmoitetaan tuomioistuimen käyttämässä valuutassa vaatimuslomakkeen (lomake A) osassa 7. Mikäli tuomioistuimen käyttämä valuutta on eri kuin valuutta, jossa kantaja on laatinut vaatimuksen, vaatimuksen arvo on ilmoitettava muuntamalla summa tuomioistuimen käyttämään valuuttaan. Vaatimus kirjataan kyseisessä valuutassa vaatimuslomakkeen osaan 7.

Kaikissa jäsenvaltioissa ei käytetä euroa, joten kantajan on muunnettava vaatimuksen arvo euroiksi päivänä, jona vaatimus lähetetään tuomioistuimelle selvittääkseen, onko vaatimus rahamääräisen ylärajan eli 5 000 euron alapuolella. Euromääräistä arvoa ei tarvitse kirjata vaatimuslomakkeeseen, jos tuomioistuimen käyttämä valuutta ei ole euro.

Jäsenvaltioilla saattaa olla valuutan muuntamista koskevia erityisiä menettelyjä. Mikäli valuutan muuntaminen on tarpeen, sovellettavat järjestelyt kannattaa selvittää ottamalla tuomioistuimeen yhteyttä etukäteen. Tuomioistuimet osaavat myös kertoa, hyväksyvätkö ne vaatimuksia muussa kuin kyseisen jäsenvaltion valuutassa.

1.6 Onko siviilioikeudellisia vaatimuksia, joita ei voida käsitellä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn kautta? – KOHTA 2.1.3

Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen 2 artiklassa on määritelty siviilioikeudelliset vaatimukset, jotka on suljettu asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näitä ovat muun muassa elatusapuvaatimukset sekä työsopimuksiin liittyvät vaatimukset. Myöskään vero- tai tulliasioita tai hallinto-oikeudellisia asioita koskevat vaatimukset eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Lisäksi on vaatimuksia, joita ei katsota siviili- ja kauppaoikeudellisiksi. Lisätietoja löytyy käsikirjan kohdasta 2.1.5.

1.7 Onko asianajajan käyttö välttämätöntä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä? – KOHTA 9.1.1

Asianajajan käyttö ei ole pakollista mutta ei myöskään kiellettyä.

Mikäli asianosainen käyttää asianajajaa, se voi vaikuttaa tuomioistuimen määräämiin kuluihin. Katso lisätietoja käsikirjan kohdasta 9.1.2 ja osasta 2.

OSA 2

Kulut ja kustannukset

2.1 Mitä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käyttö maksaa? – KOHTA 3.4

Useimmissa jäsenvaltioissa tuomioistuimet perivät maksun eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyhakemuksen jättämisestä. Kantajan on kirjattava vaatimuslomakkeen (lomake A) kenttään 6, miten hän aikoo maksaa kyseisen maksun.

Maksu vaihtelee. Lisätietoja kuluista ja kulujen laskennasta löytyy Euroopan oikeusportaalien osiosta **Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn oikeuskulut**.

Kuluja voi syntyä myös mahdollisen asianajajan käytöstä sekä tiettyjen todistajien, kuten asiantuntijoiden, käytöstä.

2.2 Kulukorvausten määrääminen voittaneelle asianosaiselle

Tuomioistuin yleensä määrää korvauksen kuluista asian päätteeksi voittaneelle asianosaiselle. Korvattavien kulujen on oltava kohtuullisia suhteessa vaatimuksen arvoon, eikä tuomioistuimen pidä korvata kohtuuttomia kuluja asianajajamaksujen kattamiseksi³.

2.3 Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn kustannukset

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on suhteellisen edullinen menettely, mutta menettelystä koituu kuitenkin kuluja, vaikka asianajajaa ei käytettäisikään. Jos asianosainen käyttää asianajajaa, hänen on muistettava, että vaikka hän voittaisikin asian, asianajokuluja ei välttämättä korvata asian päätteeksi.

2.4 Suullisen käsittelyn kulut

Kohdassa 2.1 mainitun tuomioistuimen perimän maksun lisäksi asianosaisten on huomattava, että kuluja syntyy myös siitä, jos he pyytävät suullista käsittelyä, jonka tuomioistuin hyväksyy. Tässä tapauksessa asianosaisten on maksettava muun muassa todistajista ja asiakirjojen kääntämisestä aiheutuvat kulut sekä kulut, joita syntyy käsittelyn järjestämisestä esimerkiksi videokonferenssina. Tuomioistuimen on pidettävä mielessä mahdolliset lisäkulut, mikäli asia edellyttää asianosaisten tai todistajien kuulemista. Se kuulee asiantuntijoita tai todistajia suullisesti ainoastaan, mikäli tuomion antaminen ei ole mahdollista muiden todisteiden perusteella.

⁽³⁾ Ks. 16 artikla.

Osa 2 *Kulut ja kustannukset*

Yleisesti ottaen suulliseen käsittelyyn liittyvät kulut on pidettävä minimissä, ja tuomioistuin käyttää todisteiden yksinkertaisinta ja edullisinta vastaanottamistapaa⁴.

2.5 Kuka maksaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn kulut? – KOHTA 6.4

Periaate on, että asianosainen, jota vastaan tuomio annetaan, maksaa toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut. Kuten edellä on todettu, tuomioistuin ei määrää korvattavaksi kuluja, jotka ovat kohtuuttomia suhteessa vaatimuksen arvoon tai jotka eivät ole välttämättömiä, kuten esimerkiksi voittaneen asianosaisen asianajokuluja.

⁽⁴⁾ Ks. 9.1 artikla.

2.6 Täytäntöönpanon kulut

Kantajien kannattaa tarkastella ennen menettelyn aloittamista kaikkia vaatimukseen liittyviä tekijöitä ja miettiä, onko vaatimuksen esittäminen kannattavaa. Tarkasteltavia tekijöitä ovat muun muassa menettelyn kulut sekä peruskysymykset, kuten onko vastaajalla resursseja vastata vaatimukseen tai miten tämä voisi vastata vaatimukseen. Kantajien on huomattava myös, että menettelyyn liittyvien kulujen lisäksi kuluja syntyy myös tuomion täytäntöönpanosta. Kuluja on tarkasteltava suhteessa vaatimuksen arvoon.

OSA 3

*Pienen vaatimuksen
saattaminen tuomioistuimen
käsiteltäväksi*

3.1 Menettelyn aloittaminen – KOHTA 3

Ennen eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn aloittamista on selvitettävä vaatimuksen peruste ja kerättävä perustetta tukevat kirjalliset todisteet.

Tämän jälkeen on hankittava vaatimuslomake, jolla menettely aloitetaan, sillä eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on pääasiassa kirjallinen menettely.

3.2 Mistä vaatimuslomakkeen saa? – KOHTA 3.2

Vaatimuslomake (lomake A) on oltava saatavilla kaikkien EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, joissa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely voidaan aloittaa. Lisäksi sen on oltava saatavilla kansallisten tuomioistuinten verkkosivustoilla.

Jäsenvaltiosta riippuen lomake voi olla saatavilla myös muissa julkisissa paikoissa, kuten kirjastoissa, neuvontakeskuksissa ja kuluttajaorganisaatioissa.

Lomakkeen sähköinen versio sekä muut eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn lomakkeet ovat saatavilla kaikilla EU:n virallisilla kielillä. Dynaamiset lomakkeet löytyvät Euroopan oikeusportaalista. Tässä on linkki suomenkieliseen versioon.

https://e-justice.europa.eu/dynform_intro_form_action.do?idTaxonomy=177&plang=fi&init=true&refresh=1

3.3 Vaatimuslomakkeen käyttö

Lomakkeessa on kattavat täyttämishojeet.

3.4 Saako lomakkeen täyttämiseen apua? – KOHTA 4.1.3

EU:n jäsenvaltioiden on varmistettava, että kantajat ja muut asianosaiset saavat käytännön apua eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn lomakkeiden täyttämiseksi.

3.4.1 Tuomioistuinten antama apu

Tuomioistuinten antama apu rajoittuu lomakkeen täyttämiseen, eikä siihen sisälly oikeusapua. Vaatimuksen asiasisältöön liittyvää neuvontaa on kuitenkin mahdollisesti saatavilla neuvontapalveluista.

3.4.2 Muuta apua

Apua vaatimuslomakkeen täyttämässä on saatavilla eri tavoilla riippuen jäsenvaltion sisäisistä järjestelyistä. Monissa jäsenvaltioissa on erilaisia kuluttaja-, oikeus- ja muihin asioihin keskittyviä neuvontapalveluja. Ne voivat auttaa kantajia ja vastaajia lomakkeiden täyttämässä ja eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn eri vaiheissa. Kuluttajaneuvontaa on saatavilla myös Euroopan kuluttajakeskuksista, jotka auttavat kantajia eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn alaisissa vaatimuksissa. Kantajien ja vastaajien kannattaa tarkistaa, mitä apua on saatavilla heidän asuinalueellaan. Lisätietoja saatavilla olevasta avusta löytyy muun muassa Euroopan komission⁵ verkkosivustolta ja Euroopan oikeusportaalista⁶.

⁽⁵⁾ Ks. http://ec.europa.eu/consumers/resolve-your-consumer-complaint/european-consumer-centres-network_fi

⁽⁶⁾ Ks. kohta 2.2.

3.5 Suullisen käsittelyn pyytäminen – KOHTA 5.3

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on periaatteessa kirjallinen menettely, joten tuomioistuimen tarkastelema aineisto toimitetaan kirjallisesti ilman käyntiä tuomioistuimessa.

Tuomioistuin ratkaisee asian kantajan, ja jos asia riitautetaan, myös vastaajan, toimittamien tietojen pohjalta.

Tuomioistuin voi kuitenkin itse päättää järjestää suullisen käsittelyn, jos tuomion antaminen ei ole mahdollista kirjallisten todisteiden perusteella. Myös kantajalla ja vastaajalla on oikeus pyytää suullista käsittelyä. Jos suullista käsittelyä pyydetään, tuomioistuimen on järjestettävä se, mikäli se katsoo suullisen käsittelyn olevan välttämätön menettelyn oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi.

Kantaja voi pyytää suullista käsittelyä täyttämällä vaatimuslomakkeen asiaa koskevan kohdan (kohta 8.3) ja perustelemalla pyyntönsä. Vastaaja voi pyytää suullista käsittelyä vastaamalla osan II kysymykseen 3 ja antamalla omat perustelunsa.

3.6 Mihin tuomioistuimeen pyyntö lähetetään? – KOHTA 3.1

Toimivaltainen tuomioistuin on yleensä tuomioistuin, joka sijaitsee kantajan tai vastaajan kotipaikassa.

Ensin on määriteltävä, minkä EU:n jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden tuomioistuimet ovat EU-asetuksen (uudelleenlaadittu Bryssel I -asetus) mukaisesti toimivaltaisia. On selvitettävä, mitä toimivaltasääntöjä kyseiseen tapaukseen sovelletaan, minkä jälkeen voidaan katsoa, mikä tuomioistuin kyseisessä maassa voi ottaa asian käsiteltäväksi.

Yksittäisten kuluttajien on tärkeää huomata, että he voivat lähettää vaatimuksen oman asuinmaansa tuomioistuimeen. Tässä yhteydessä kuluttajaksi katsotaan henkilö, joka ei toimi liiketoimintatarkoituksessa riita-asiassa, johon liittyen vaatimus on tehty (katso tarkemmat kuluttajiin vaikuttavat toimivaltasäännöt käsikirjan kohdasta 3.2.1).

Lisätietoja toimivaltasäännöistä löytyy Euroopan oikeusportaalista.

3.7 Vaatimuslomakkeen lähettäminen tuomioistuimeen – KOHTA 3.6

Vaatimuslomake voidaan lähettää tuomioistuimeen postitse tai muulla toimitustavalla, joka hyväksytään kyseisessä tuomioistuimessa, tai se voidaan toimittaa henkilökohtaisesti.

Euroopan oikeusportaalissa pitäisi olla tietoa eri toimitustavoista, ja tietoa voi olla myös jäsenvaltioiden kansallisilla verkkosivustoilla.

3.8 Mitä asiakirjoja vaatimuslomakkeeseen pitää liittää? – KOHTA 3.5

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely, joten kaikki vaatimusta tukevat asiakirjat on lähetettävä vaatimuslomakkeen mukana. Näitä asiakirjoja ovat muun muassa tilaukset, kuitit, laskut, raportit, asianosaisten välinen kirjeenvaihto sekä kuvat ja muu havainnollistava aineisto. Tarvittavat asiakirjat ovat tapauskohtaisia. Tavoitteena on varmistaa, että tuomioistuimella on kaikki tarpeellinen tieto päätöksen tueksi.

3.9 Millä kielellä lomakkeen A ja asiakirjojen pitää olla? – KOHTA 3.7

Vaatimuslomake ja asiakirjatodisteet on toimitettava tuomioistuimen käyttämällä kielellä tai muulla tuomioistuimen hyväksymällä kielellä. Asiaankuuluvilta verkkosivustoilta pitäisi myös löytyä tieto hyväksytyistä kielistä. Asiakirjatodisteiden kääntäminen voi olla tarpeen. Näissä asioissa voi olla suoraan yhteydessä tuomioistuimeen.

3.10 Pitääkö vaatimuksen mukana lähettää jotain muuta? – KOHTA 3.3

Jos tuomioistuin perii maksun vaatimuksen jättämisestä, tuomioistuimelle on mahdollisesti ilmoitettava, miten maksu aiotaan hoitaa. Tämän voi ilmoittaa vaatimuslomakkeessa (katso edellä oleva kohta 2.1). Joissain jäsenvaltioissa maksu on maksettava, ennen kuin tuomioistuin voi aloittaa menettelyn.

Tuomioistuimen voi olla hyvä tietää, mitä muita todisteita kantaja aikoo esittää, mikäli vaatimus riitautetaan, kuten todistajien tai mahdollisten lääketieteellisten tai teknisten asiantuntijoiden nimet.

3.11 Mitä tapahtuu, kun vaatimuslomake saapuu tuomioistuimeen? – KOHDAT 4.1.1 ja 4.1.2

Tuomioistuin tarkistaa ensin, että lomake ja siihen liitetyt asiakirjat on täytetty asianmukaisesti. Tämän jälkeen se tutkii, kuuluuko vaatimus eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, sekä lopuksi, onko vaatimus perusteltu vai ei.

Tuomioistuin ilmoittaa kantajalle, mikäli vaatimus ei kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan tai jos se katsoo vaatimuksen olevan perusteeton. Se saattaa myös pyytää kantajaa täydentämään tai korjaamaan vaatimuslomaketta.

3.12 Vaatimuslomakkeen täydentäminen tai korjaaminen – KOHTA 4.1.3

Tuomioistuin saattaa lähettää kantajalle lomakkeen B, jolla kantajaa pyydetään täydentämään tai korjaamaan vaatimuslomaketta. Tuomioistuin voi pyytää vaihtamaan kielen, jolla vaatimus on kirjoitettu, toimittamaan lisätietoja, jotta se voi päättää, kuuluuko vaatimus eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan tai onko se perusteltu, tai yksinkertaisesti korjaamaan selkeitä virheitä.

Tuomioistuin ilmoittaa, mihin mennessä kantajan on vastattava lomakkeessa B esitettyyn pyyntöön. Jos kantaja ei täydennä tai korjaa vaatimuslomaketta tuomioistuimen määrittämässä ajassa, hakemus hylätään. Määräaikaa voidaan poikkeuksellisesti pidentää, mikäli tuomioistuin katsoo pidennyksen olevan tarpeen asianosaisten oikeuksien suojaamiseksi.

3.13 Mitä tapahtuu, jos tuomioistuin toteaa, ettei vaatimus kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan? – KOHTA 4.1.2

Jos tuomioistuin toteaa, ettei vaatimus kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, se ei jätä sitä tutkimatta. Kantajalla on mahdollisuus peruuttaa vaatimus. Mikäli kantaja ei näin tee, tuomioistuin jatkaa vaatimuksen käsittelyä asianmukaisessa kansallisessa menettelyssä.

3.14 Mitä tapahtuu, jos tuomioistuin jättää vaatimuksen tutkimatta? – KOHTA 4.1.1

Tutkimatta jättäminen on tässä vaiheessa menettelyä koskeva päätös, jolla ei oteta kantaa vaatimuksen asiasisältöön. Kantaja voi siten lähettää vaatimuksen uudelleen joko eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn (ottaen huomioon, miksi alkuperäinen vaatimus jätettiin tutkimatta) tai sopivaan kansalliseen menettelyyn.

3.15 Kuka ilmoittaa vastaajalle vaatimuksesta? – KOHTA 4.2

Tuomioistuin täyttää vastauslomakkeen (lomake C) osan I ja lähettää lomakkeen vastaajalle yhdessä mahdollisten asiakirjatodisteiden kanssa. Tuomioistuin antaa asian tiedoksi 14 päivän sisällä siitä, kun se on vastaanottanut asianmukaisesti täytetyn tai korjatun vaatimuslomakkeen.

OSA 4
Vaatimukseen
vastaaminen

4.1 Vastaajan vaihtoehdot hänen vastaanotettuaan vaatimuksen – KOHTA 4

Vastaaja voi joko vastata vastaanottamaansa vaatimukseen tai olla tekemättä mitään.

4.2 Vaatimukseen vastaamatta jättämisen seuraukset

Jos vastaaja ei vastaa vaatimukseen 30 päivän sisällä tiedoksiannosta tai tuomioistuimen määrittämässä pidemmässä määräajassa (katso kohta 3.3), tuomioistuin antaa vaatimuksesta tuomionsa.

4.3 Vaatimukseen vastaaminen – KOHTA 4.3

Vastaaja voi vastata vaatimukseen täyttämällä lomakkeen C osan II tai muulla asianmukaisella tavalla. Vastauksen mukana on toimitettava kaikki olennaiset asiakirjat, jotka tukevat vastaajan perusteluja. Vastaus on lähetettävä 30 päivän sisällä tiedoksiannosta. Tuomioistuin voi poikkeuksellisissa tapauksissa pidentää 30 päivän määräaika, mikäli se on tarpeen asianosaisten oikeuksien suojaamiseksi. Määräajan pidennystä on haettava kyseisen tuomioistuimen asianmukaisen menettelyn mukaisesti.

4.4 Vaihtoehtoiset vastaukset vaatimukseen – KOHTA 4.3

Vastaaja voi vastata vaatimukseen usealla eri tavalla:

- Vastaaja sopii asian maksamalla vaaditun summan.
- Vastaaja hyväksyy asiasisällön ja joko
 - hyväksyy vaaditun summan ja maksaa sen ja/tai
 - tarjoutuu maksamaan summan kokonaan tai osissa tai
 - riitauttaa vaaditun summan.
- Vastaaja riitauttaa vaatimuksen asiasisällön
 - kokonaan tai osittain
 - sekä myös vaaditun summan
 - ja tekee vastavaatimuksen vaatimuslomakkeella A.
- Vastaaja kiistää tuomioistuimen toimivallan riitauttamatta vaatimuksen asiasisältöä.
- Vastaaja kiistää menettelyn perusteet:
 - asiasisältö ei kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan
 - vaatimuksen arvo ylittää eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn rahamääräisen ylärajan tai
 - vaatimus ei ole rajat ylittävä⁷.

⁽⁷⁾ Ks. kohta 1.2.

4.5 Suullisen käsittelyn pyytäminen. Katso myös KOHTA 3.5.

Vastaaja voi myös pyytää suullista käsittelyä täyttämällä lomakkeen C osan II kohdan 3 ja ilmoittamalla lomakkeen C osan II kohdassa 2, mitä todistajia hän aikoo kutsua ja mitä muita todisteita hän aikoo lähettää. Hän liittää pyyntöön kaikki myös mahdollisen vastavaatimuksen kannalta olennaiset asiakirjatodisteet.

Huomaa: Vastaukseen ja vastavaatimukseen sovelletaan samoja kieltä koskevia sääntöjä kuin vaatimukseen (katso kohta 3.9).

4.6 Mitä tapahtuu, jos toimivallan kiistäminen on perusteltua? – KOHDAT 3.2.1 ja 3.2.2

Jos toimivallan kiistäminen on perusteltua, koska kyseessä on kuluttajaa vastaan tehty vaatimus eikä kuluttaja-asioita koskevia toimivaltasääntöjä ole noudatettu, vaatimuksen käsittelyä ei voida jatkaa ja kantajan on peruutettava se. Hän voi halutessaan saattaa uuden vaatimuksen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4.7 Mitä tapahtuu, jos vaatimus ei kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan? – KOHDAT 2.1 ja 4.1.2

Jos tuomioistuin toteaa, ettei vaatimus kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan joko vaatimuksen arvon tai asiasisällön vuoksi, se on ilmoitettava asiasta asianosaisille 30 päivän sisällä vastaajan vastauksen vastaanottamisesta. Tässä tapauksessa vaatimuksen käsittelyä ei voida jatkaa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä. Kantaja voi peruuttaa vaatimuksen ja harkita uuden vaatimuksen lähettämistä asianmukaiseen kansalliseen menettelyyn, tai tuomioistuin voi jatkaa vaatimuksen käsittelyä asianmukaisessa kansallisessa oikeudenkäyntimenettelyssä.

4.8 Mitä tapahtuu, jos vastavaatimus ylittää rahamääräisen ylärajan? – KOHTA 4.4

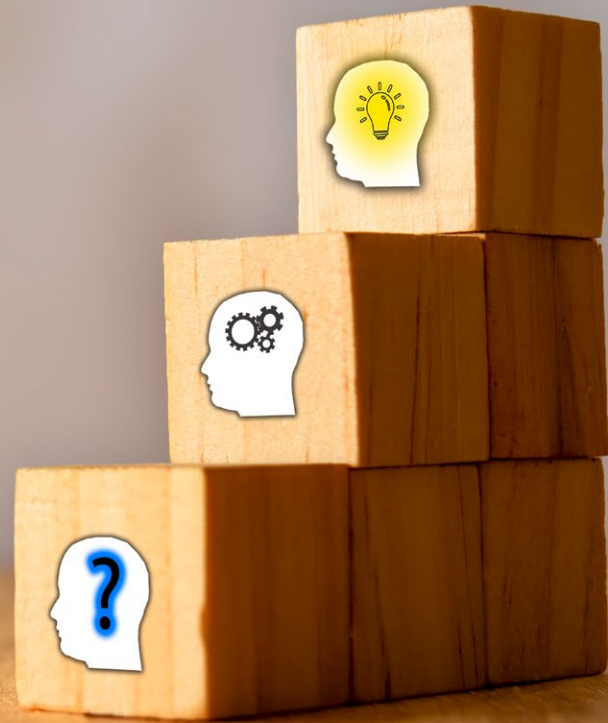
Jos vastavaatimuksen arvo ylittää rahamääräisen ylärajan 5 000 euroa, sekä vaatimuksen että vastavaatimuksen katsotaan olevan eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalan ulkopuolella eikä niiden käsittelyä voida jatkaa kyseisessä menettelyssä. Tämän tapauksen seuraukset on kuvailtu kohdassa 4.6. Tässä yhteydessä vastavaatimuksen ja vaatimuksen arvo arvioidaan erikseen summaamatta niitä yhteen.

4.9 Mitä kantaja voi tehdä, kun vastaaja lähettää vastauksensa? – KOHTA 4.5

Tuomioistuimen on lähetettävä kantajalle kopio vastaajan vastauksesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista 14 päivän sisällä niiden vastaanottamisesta. Tämä koskee myös vastaajan mahdollisesti toimittamaa vastavaatimusta. Kantajalla on 30 päivää aikaa vastata vastavaatimukseen. Hän voi vastata siihen vastauslomakkeella tai muulla sopivalla tavalla. Tässäkin tapauksessa tuomioistuin voi pidentää 30 päivän määräaikaa (katso kohta 4.3).

OSA 5

Tuomion antaminen

5.1 Mikä on tuomioistuimen rooli riita-asioiden ratkaisussa? – KOHTA 5.1

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on periaatteessa kirjallinen menettely. Tuomioistuin kuitenkin päättää, mitä todisteita tai muita tietoja se tarvitsee riita-asioiden ratkaisemisessa ja miten kyseiset todisteet pitäisi toimittaa.

5.2 Mitä vaihtoehtoja tuomioistuimella on? – KOHTA 5

Tuomioistuin voi

- pyytää vaatimuksesta ja/tai vastavaatimuksesta lisätietoja
- hankkia todisteita
- järjestää suullisen käsittelyn.

5.3 Mitä jos tuomioistuin pyytää asianosaisilta lisätietoja? – KOHDAT 4.1 ja 5.2

Tuomioistuin voi pyytää lisätietoja kantajalta, kun tämä lähettää vaatimuslomakkeen (katso kohta 3.12), tai vastaajalta, kun tämä lähettää vastavaatimuksen. Tuomioistuin voi lisäksi pyytää asianosaisilta lisätietoja vaatimuksesta ja/tai vastavaatimuksesta asettamassaan määräajassa. Määräaika on 30 päivää siitä, kun tuomioistuin on vastaanottanut vastaajan vastauksen vaatimukseen tai kantajan vastauksen vastavaatimukseen.

Määräaikaa voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa pidentää, mutta vain, jos se on välttämätöntä asianosaisten oikeuksien suojaamiseksi.

Määräajan pidennystä on haettava kyseisen tuomioistuimen asianmukaisen menettelyn mukaisesti.

5.4 Mitä tapahtuu, jos asianosaiset eivät vastaa tuomioistuimen asettamassa määräajassa? – KOHTA 5.2

Kun tuomioistuin asettaa määräajan pyydettyjen lisätietojen toimittamiselle, sen on ilmoitettava asianosaisille seurauksista, mikäli nämä eivät toimita pyydettyjä lisätietoja asetetussa määräajassa. Sen on myös ilmoitettava mahdollisesti määräajan pidennyksestä. Seurauksiin voi kuulua muun muassa vaatimuksen tutkimatta jättäminen tai yksipuolinen tuomio kyseistä asianosaista vastaan.

5.5 Mitä tapahtuu, jos tuomioistuin päättää järjestää suullisen käsittelyn? – KOHTA 5.3

Tuomioistuin voi päättää järjestää suullisen käsittelyn, jos se katsoo, ettei tuomion antaminen ole mahdollista kirjallisten todisteiden pohjalta tai jos asianosainen sitä pyytää ja pyyntöä ei evätä. Katso kohta 3.5. Jos tuomioistuin päättää järjestää suullisen käsittelyn, sen on kutsuttava asianosaiset käsittelyyn, joka on järjestettävä 30 päivän sisällä kutsusta. Määräaikaa voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa pidentää, mutta vain, jos se on välttämätöntä asianosaisten oikeuksien suojaamiseksi.

5.6 Mitä todisteita suullisessa käsittelyssä on esitettävä? – KOHDAT 5.1, 5.4 ja 5.5

Jos tuomioistuin päättää järjestää suullisen käsittelyn, sen on päätettävä, mitä todisteita se tarvitsee asian ratkaisemiseksi ja miten todisteet on toimitettava. Tuomioistuin ilmoittaa asianosaisille tarvitsemansa todisteet, suulliset todisteet mukaan lukien, sekä miten todisteet on toimitettava. Todisteet voidaan toimittaa asianosaisten tai mahdollisten todistajien, kuten asiantuntijoiden, antamina kirjallisina lausumina.

Tuomioistuin voi määrätä, että todisteet vastaanotetaan tieto- ja viestintätekniikoita, kuten videokonferenssia, hyödyntäen tai jollain muulla käytössä olevalla viestintätekniikalla. Tuomioistuin päättää, mitä todisteita otetaan vastaan ja millä tavalla ne toimitetaan, mutta asianosaiset voivat aina ehdottaa esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikoiden käyttöä. Kuten kohdassa 2.4 todettiin, tuomioistuimen on käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa sekä otettava huomioon mahdolliset kulut.

5.7 Pitääkö molempien asianosaisten olla läsnä suullisessa käsittelyssä?

Kun otetaan huomioon asianosaisten suullisesta kuulemisesta aiheutuvat kulut, tuomioistuin voi päättää, ettei se vaadi yhtä tai molempia asianosaisia olemaan läsnä käsittelyssä tai että yhtä tai molempia asianosaisia voidaan kuulla tuomioistuimeen toimitettavan kirjallisen lausuman avulla.

5.8 Onko asianajajan käyttö välttämätöntä suullisessa käsittelyssä?

Kuten eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä ylipäätään, asianajajan käyttö ei ole välttämätöntä suullisessa käsittelyssä. Asianajajan käyttö on sallittua, mutta siitä aiheutuvat kulut eivät välttämättä ole perittävässä toiselta asianosaiselta, mikäli asia tuomitaan asianosaisten hyväksi. Katso kohta 2.5.

5.9 Kuinka asianosaisten, joka ei käytä asianajajaa, pitäisi valmistautua suulliseen käsittelyyn?

Kuten kaikissa tuomioistuimen käsittelyissä, asianosaisten (kantajan tai vastaajan) on mietittävä perustelunsa tarkkaan etukäteen ja varmistettava, että hänellä on suullisessa käsittelyssä kaikki tarvittavat paperit, asiakirjat ja todistajat.

5.10 Miten tuomioistuin järjestää käsittelyn? – KOHTA 5.5

Tuomioistuimen tehtävänä on määritellä suullisen käsittelyn kulku kaikilta osin. Tuomioistuin päättää, mitä todistajia kuullaan ja miten todistajalausunnat vastaanotetaan. Se päättää myös kaikista menettelyyn liittyvistä kysymyksistä ja antaa asianosaisille tietoa menettelystä. Suullinen käsittely on järjestettävä pääasiallisesti etäviestintätekniikkaa hyödyntäen esimerkiksi video- tai puhelinkonferenssina, mikäli kyseiset tekniikat ovat käytettävissä. Tuomioistuin käyttää kyseisiä tekniikoita,

ellei niiden käyttö asian erityiset olosuhteet huomioon ottaen vaaranna menettelyn oikeudenmukaisuutta.

Tuomioistuim ei saa velvoittaa asianosaisia esittämään vaatimusta tai mahdollista vastavaatimusta koskevaa oikeudellista arviointia. Se on tuomioistuimen tehtävä. Tuomioistuin pyrkii myös aina asianosaisten väliseen sovintoratkaisuun.

5.11 Milloin tuomioistuin antaa tuomionsa? – KOHTA 6.1

Tuomioistuin antaa tuomionsa seuraavissa vaiheissa:

- Asianosainen ei ole asetetussa määräajassa toiminut eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn edellyttämällä tavalla, joten tuomioistuin voi kyseisen määräajan umpeuduttua antaa yksipuolisen tuomion kyseistä asianosaista vastaan. Katso lisätietoja käsikirjan kohdista 6.1.1 ja 6.1.2.
- Vaatimuksen tai mahdollisen vastavaatimuksen vastauksen vastaanottamisesta on kulunut 30 päivää, eikä tuomioistuin järjestä suullista käsittelyä eikä se tarvitse enää lisätietoja asianosaisilta.
- Tuomioistuin oli pyytänyt lisätietoja asianosaiselta, joka oli toimittanut pyydetyt lisätiedot asetetussa määräajassa, ja lisätietojen vastaanottamisesta on kulunut 30 päivää.
- Ilman suullista käsittelyä saatujen todisteiden vastaanottamisesta on kulunut 30 päivää.
- Suullisesta käsittelystä on kulunut 30 päivää.

Jos tuomioistuin ei voi antaa tuomiota 30 päivän sisällä, sen on pyrittävä antamaan tuomio mahdollisimman pian.

5.12 Miten asianosaiset saavat tietää tuomiosta? – KOHTA 6.3

Tuomioistuimen on annettava tuomio tiedoksi asianosaisille. Yleensä tuomio annetaan tiedoksi välittömästi ja mielellään kohdassa 5.10 mainituissa määräajoissa. Jos tuomiota ei anneta asianosaisille tiedoksi parin päivän sisällä kyseisten määräaikaisten umpeutumisesta, asianosaisten kannattaa kysyä tuomioistuimesta, onko tuomio annettu ja miten se on mahdollisesti annettu tiedoksi tai annetaan tiedoksi.

OSA 6

Tuomion jälkeen

6.1 Mitä asianosaiset voivat tehdä tuomion julistamisen jälkeen? – KOHDAT 7 ja 8

Asianosainen, jonka hyväksi tuomio on annettu, voi ryhtyä toimeen tuomion täytäntöönpanemiseksi. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa

- sellaisena kuin se on annettu kyseisessä valtiossa
- ilman erityistä menettelyä
- ilman täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista
- riippumatta siitä, onko tuomioon mahdollista hakea muutosta
- ilman postiosoitetta tai valtuutettua edustajaa kyseisessä valtiossa ja
- ilman vakuuden asettamista.

6.2 Mitä tuomion täytäntöönpano edellyttää? – KOHTA 8.2

Täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava kopio tuomiosta sekä tuomioistuimen antama todistus. Kumpikin asianosainen voi pyytää tuomioistuinta antamaan todistuksen tuomiosta, ja tuomioistuin antaa todistuksen lomakkeella D.

6.3 Millä kielellä todistus annetaan? – KOHDAT 8.1.1 ja 8.3.2.

Täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on ilmoitettava tuomioistuimelle, missä jäsenvaltiossa se haluaa tuomion täytäntöön pantavaksi. Mikäli kyseisessä jäsenvaltiossa on useampia virallisia kieliä, hänen on ilmoitettava

myös tarkka paikka kyseisessä jäsenvaltiossa. Todistuksen on oltava täytäntöönpanovaltion virallisella kielellä tai muulla kyseisessä valtiossa hyväksytyllä kielellä tai siihen on liitettävä asianmukainen käännös.

Tuomioistuin antaa asianosaiselle pyynnöstä todistuksen millä tahansa muulla unionin toimielinten virallisella kielellä käyttämällä Euroopan oikeusportaalissa olevaa monikielistä dynaamista vakiolomaketta. Tuomioistuin ei ole velvollinen toimittamaan käännöstä ja/tai translitterointia todistuksen vapaisiin tekstikenttiin kirjoitetusta tekstistä. Täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen vastuulla on hankkia kyseinen käännös/translitterointi.

6.4 Mihin toimiin tuomion täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on ryhdyttävä ennen virallisia täytäntöönpanotoimia?

Kantajana esiintyneen velkojan eli asianosaisen, jonka hyväksi tuomio on annettu, on hyvä harkita kaikkia tekijöitä arvioidessaan, onko tuomion täytäntöönpano kannattavaa. Velkojan kannattaa antaa velalliselle, jolta maksua tai sopimuksen suorittamista tuomiolla vaaditaan, kirjallinen varoitus, jossa velkoja ilmoittaa ryhtyvänsä tarvittaessa muodollisiin täytäntöönpanotoimiin, joista koituu velalliselle väistämättä seurauksia eli lisäkuluja.

6.5 Miten kantajana toimiva velkoja voi selvittää täytäntöönpanomenettelyt? – KOHTA 8.5.2

Velkoja löytää tietoa EU:n jäsenvaltioiden täytäntöönpanojärjestelmistä Euroopan oikeusportaalista. Sieltä löytyvät tiedot kansallisista täytäntöönpanomenettelyistä sekä eri valtioiden täytäntöönpanoviranomaisten nimet ja osoitteet.

6.6 Voiko tuomioon hakea muutosta? – KOHTA 7.2

Jokaisen EU:n jäsenvaltion lainsäädännössä määritellään, voiko tuomioon hakea muutosta. Tietoa muutoksenhaun mahdollisuudesta löytyy myös Euroopan oikeusportaalista.

6.7 Onko mahdollista, että tuomio tutkitaan uudelleen? – KOHTA 7.1

Vastaaja voi hakea eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion tutkimista uudelleen sen EU:n jäsenvaltion toimivaltaiselta tuomioistuimelta, jossa tuomio on annettu, mikäli

- vastaajalle ei annettu tiedoksi vaatimuslomaketta tai häntä ei kutsuttu suulliseen käsittelyyn niin hyvissä ajoin ja siten, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa tai

- vastaaja ei pystynyt vastustamaan vaatimusta hänestä riippumattomien olosuhteiden tai muiden poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.
- Uudelleentutkiminen ei ole mahdollista, mikäli vastaaja ei hakenut muutosta tuomioon, kun hänellä oli siihen mahdollisuus.
- Uudelleentutkimispyyntö on tehtävä 30 päivän sisällä siitä päivästä, jona vastaaja sai tietoonsa tuomion sisällön ja pystyi siihen reagoimaan.

Huomaa: Tuomion uudelleentutkimista ei ole mahdollista hakea valtiossa, jossa on haettu tuomion täytäntöönpanoa.

6.8 Mitä vaikutuksia uudelleentutkimisella on? – KOHTA 7.1.2

Jos uudelleentutkimispyyntö evätään, tuomio pysyy voimassa ja täytäntöönpanokelpoisena. Jos uudelleentutkimispyyntö todetaan perustelluksi, tuomio mitätöidään ja kantajan on tehtävä uusi vaatimus.

6.9 Voidaanko täytäntöönpanopyyntö evätä? – KOHTA 8.4

Vastaajana toimiva velallinen voi hakea täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaiselta tuomioistuimelta täytäntöönpanon epäämistä sillä perusteella, että tuomio on ristiriidassa jossain jäsenvaltiossa tai EU:n ulkopuolisessa maassa aikaisemmin annetun tuomion kanssa.

6.10 Voidaanko täytäntöönpanoa rajoittaa tai lykätä? – KOHTA 8.4.3

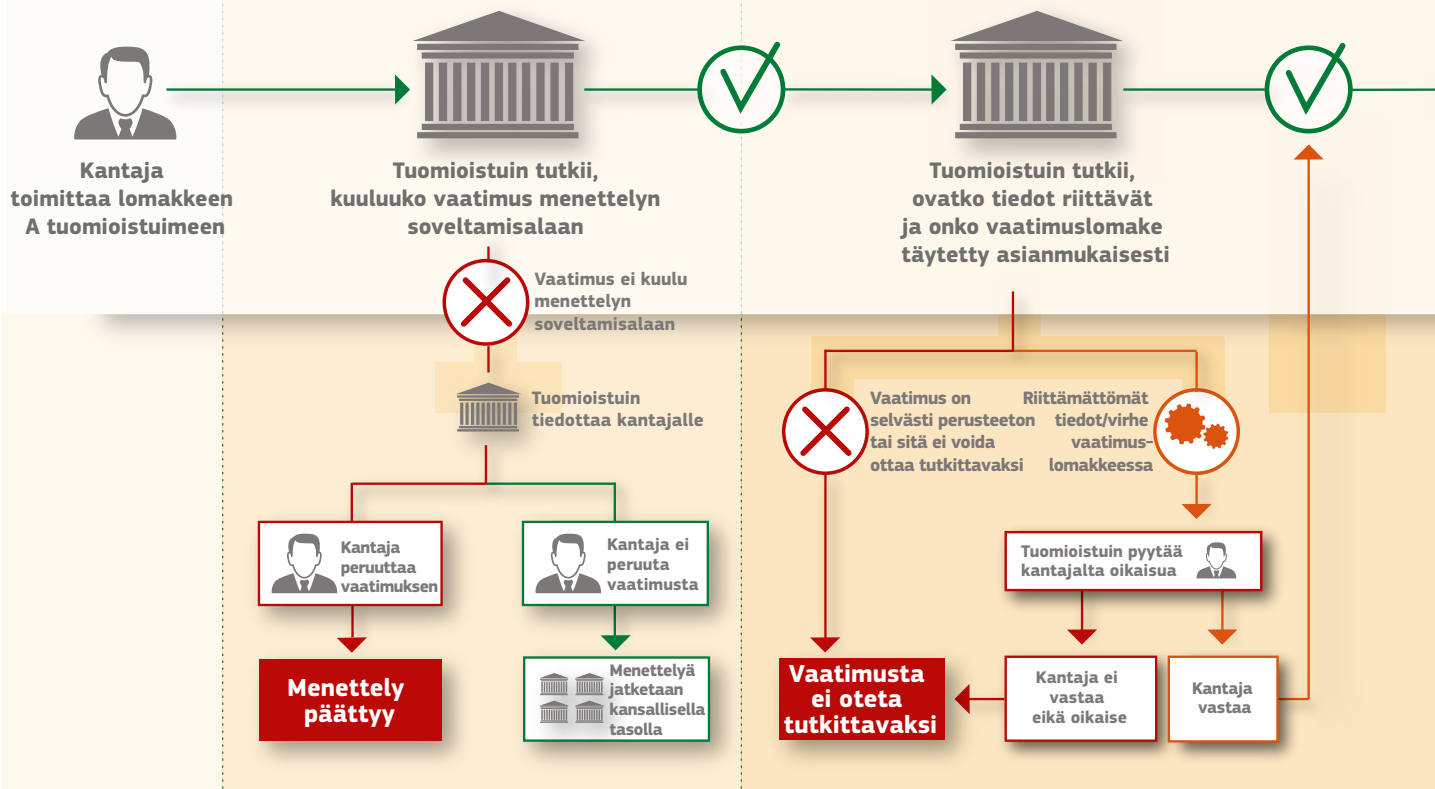
Asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, voi pyytää täytäntöönpanevan jäsenvaltion tuomioistuimelta tai toimivaltaiselta viranomaiselta täytäntöönpanon rajoittamista tai lykkäämistä tai vakuuden määräämistä täytäntöönpanolle, mikäli

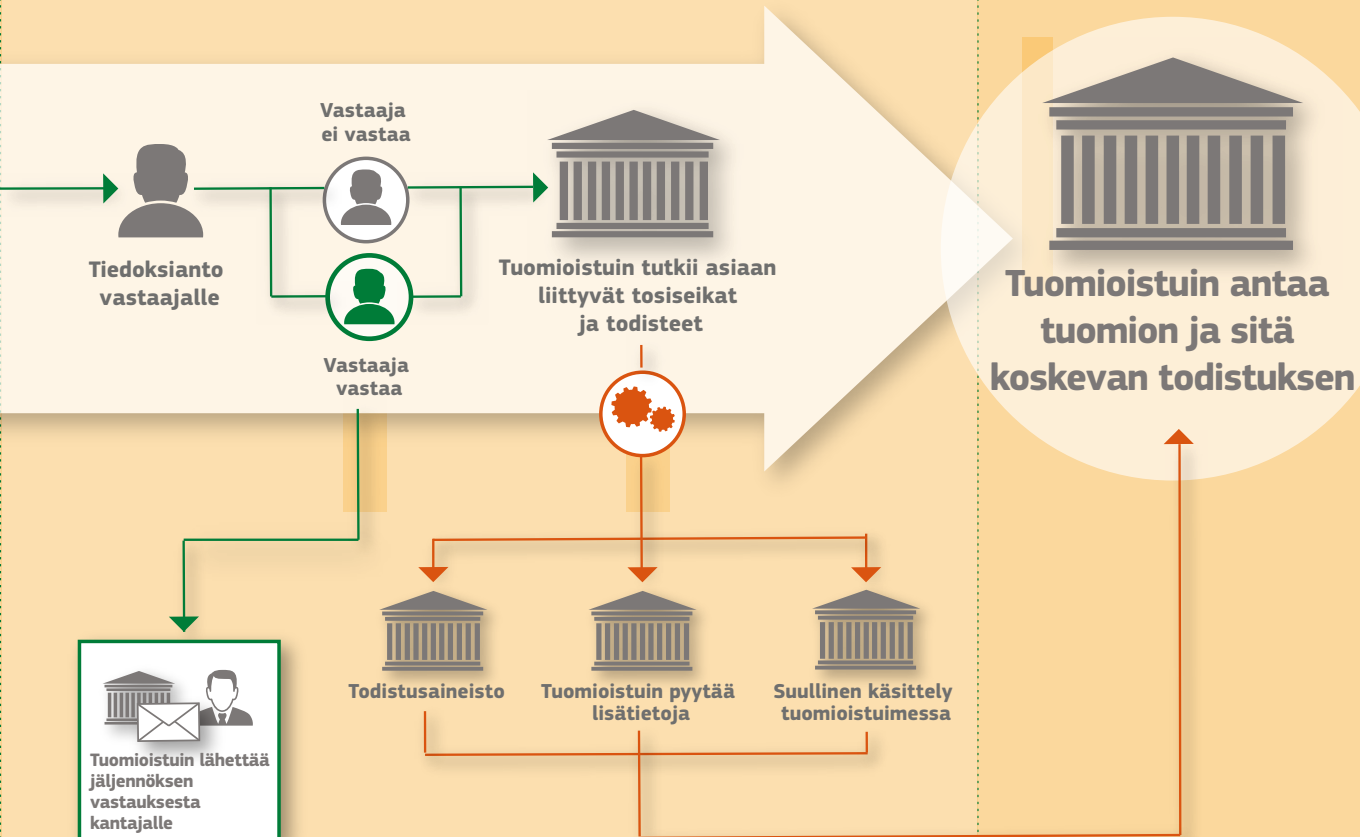
- asianosainen on hakenut muutosta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon tai
- muutoksen hakeminen tuomioon on edelleen mahdollista tai
- asianosainen on pyytänyt tuomion uudelleentutkimista.

Menettelyn käyttöä koskeva vuokaavio

Seuraavassa vuokaaviossa on kuvattu vaatimuksen tekemisen eri vaiheet eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä. Sen tarkoituksena ei ole antaa tyhjentävää kuvaa kaikista menettelyn mahdollisista elementeistä tai havainnollistaa erityisesti jäsenvaltioiden kansallisten menettelyjen näkökohtia.

Vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely

Lähdeaineisto ja linkit

Euroopan oikeusportaaliin on koottu kaikki olennainen tieto eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä. Tiedottamisesta ovat vastuussa sekä jäsenvaltiot että Euroopan komissio.

A) Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä käytettävät lomakkeet

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-fi.do

B) Menettelyn käyttöä koskevat kansalliset tiedot, kuten toimivaltaiset tuomioistuimet ja muut 25 artiklan mukaiset tiedot

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-fi.do

Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamiseen 11. päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) Nro 861/2007, sellaisena kuin se on muutettuna 16. päivänä joulukuuta 2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2421, sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) Nro 1896/2006 muuttamisesta, mukaisesti.

PRINT	ISBN 978-92-76-08297-2	doi:10.2838/063032	DS-01-19-470-FI-C
-------	------------------------	--------------------	-------------------

PDF	ISBN 978-92-76-03913-6	doi:10.2838/39332	DS-01-19-470-FI-N
-----	------------------------	-------------------	-------------------

Valokuvien tai muun materiaalin käyttöä tai jäljentämistä, joka ei ole EU:n tekijänoikeuden luvan alainen, on anottava suoraan tekijänoikeuksien haltijoilta.

Kansikuva: © Shutterstock

Sisällä olevat kuvat: © Shutterstock

© Euroopan unioni, 2019

Tekstin jäljentäminen on sallittua, kunhan lähde mainitaan.

Käy e-Justice-portaalissa ja lue lisää siviilioikeudesta EU:ssa:
<https://e-justice.europa.eu/home.do?plang=fi&action=home>

Seuraa meitä osoitteessa

<https://www.facebook.com/EUJustice/>

https://twitter.com/EU_commission

Euroopan unionin
julkaisutoimisto

Euroopan oikeudellinen verkosto
(siviili- ja kauppaoikeus)

